

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010010
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010010.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. marca 2020 prejednal odvolanie prokurátora v trestnej veci obžalovaného S. P.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom W., U. W. XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby Ilava ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/4/2020 zo dňa 10.02.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 20.10.2019 v čase okolo 19.00 h v rodinnom dome v W. na ul. U. W. č. XXX/XX pristúpil ku svojej manželke B. P., ktorá sedela na pohovke v obývačke a telefonovala s dcérou a žiadal ju, aby mu dala dve eurá, lebo si chce ísť vypiť, čo ale ona odmietla, že mu peniaze na alkohol nedá, na čo sa jej obžalovaný vyhrážal slovami "Daj mi ich, lebo ťa zabijem!", peniaze mu však poškodená odmietla dať, po čom si obžalovaný chcel vziať jej dámsku kabelku, ktorá bola položená vedľa pohovky, kde poškodená sedela, na čo ho odstrčila, vzala si kabelku, vybrala z nej svoju peňaženku a v obave z napadnutia odovzdala obžalovanému drobné mince v hodnote 1,50 €, na čo jej obžalovaný povedal, že to má málo a nebude mu to stačiť, poškodená odvetila, že mu viac nedá, po čom obžalovaný odišiel z domu, čím svojim konaním vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej B. P..

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, I/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným čo do výroku o vine aj treste napadol prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že prekvalifikácia skutku na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. bola nezákonná a nesprávna. Odôvodnenie súdu považuje v tejto veci za nepodložené a nepresvedčivé, zľahčujúce konanie obžalovaného. Vôbec nemožno súhlasiť s argumentáciou súdu, že išlo o peniaze spoločné, ktorá skutočnosť nevyklučuje naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu vydierania. Cieľom obžalovaného, ako to vyplynulo z výpovedí bolo donútenie poškodenej hrozbou násilia, aby niečo konala, teda dala mu peniaze na alkohol. Postup súdu bol v rozpore s požiadavkou náležitého zistenia trestných činov a spravodlivého potrestania páchatel'ov v rámci upevňovania zákonnosti. Za nezákonný napokon považuje aj výrok o treste, navrhla preto zrušiť rozsudok vo výroku o vine a treste a uznať ho vinným na

skutkovom základe uvedenom v obžalobe, a uložiť mu podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. j/, l/ Tr.zák. trest odňatia slobody v I. polovici upravenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného zaslal súdu vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, pričom v tomto uviedol, že rozsudok obžalovaný považuje za zákonný, vecne správny, navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na podanom odvolaní a doplnil, že súd prvého stupňa aj neprocesne postupoval v danom prípade, keď s obžalovaným prokurátor uzavrel dohodu o vine. Predmetom konania na súde prvého stupňa teda malo byť iba vymeškanie trestu. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K procesným námietkam prokurátora ohľadom dohody o vine uzatvorenej medzi obžalovaným a prokurátorom v danej veci je potrebné uviesť, že tak prokurátorka, ako aj súd prvého stupňa postupovali v zmysle ustanovenia § 232 ods. 5 Tr.por., pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní s dohodou o vine nesúhlasil /čl. 140/.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. , a dospel ku správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ tento konanie obžalovaného prekvalifikoval zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania by sa v tejto trestnej veci mohlo z formálneho hľadiska javiť, že obžalovaný mohol naplniť všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 Tr.zák.. Tu je však potrebné vychádzať z celkových okolností prípadu, najmä z kontextu spolužitia obžalovaného s manželkou. Z výpovedí obžalovaného a poškodenej jednoznačne vyplynulo, že k takýmto situáciám, kedy si obžalovaný pýtal spoločné peniaze na alkohol od manželky dochádzalo pravidelne, a bolo to spojené aj s protestami manželky a vulgárnymi nadávkami obžalovaného aj v minulosti. Jeho manželka - poškodená však nikdy jeho konanie neoznamovala, a teda obžalovaný sa mohol oprávnenne domnievať, že uvedené konanie nemôže poškodená vnímať ako vydieranie, alebo ako nútenie ju nejakým spôsobom konať, keďže mu to v iných prípadoch tolerovala. Sama poškodená uviedla, že spoločné peniaze boli pre obžalovaného v byte vždy dostupné, a to aj v deň skutku.

Súčasne však pri hodnotení možného naplnenia zákonných znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. vzhľadom na vyššie uvedené, je potrebné skonštatovať, že obžalovaný dňa 20.10.2019 jednoznačne použil výraz, že poškodenú „zabije“, ktorá vyhrážka už v nej vyvolala odôvodnene strach. Tento je možné vyvodiť z jej následného konania kedy zavolała políciu, a išla podať trestné oznámenie. Z použitej vyhrážky obžalovaného adresovanej poškodenej preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že posudzujúc komplexne konanie obžalovaného toto nenaplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania, objektom ktorého je slobodné rozhodovanie človeka.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nešlo teda v tomto prípade o typické vydieranie, tak ako to má na mysli ustanovenie § 189 Tr. zák., nútenie iného, aby niečo konal, čo nechce. Zo strany obžalovaného išlo jednoznačne o vyhrážku voči poškodenej zabitím, ak mu nedá peniaze na alkohol, urobené v úmysle dostať sa k aj svojim peniazom.

Na základe v dostatočnom rozsahu zistenom a ustálenom skutkovom stave, tak ako bol uvedený v napadnutom rozsudku, súd prvého stupňa preto správne posúdil konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák., pretože použil hrozbu usmrtením, ktorá bola spôsobilá vyvolať v jeho manželke obavu, že splní, čím sa vyhrážal.

Následne pri rozhodovaní o treste súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a ku skutku sa doznal a tento úprimne oľutoval.

U obžalovaného preto prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody po príslušnej úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. / prevaha poľahčujúcich okolností / vo výmere 6 mesiacov až 26 mesiacov. Odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 8 mesiacov je trestom primeraným a postačujúcim pre splnenie jeho účelu, v zmysle § 34 Tr. zák.

Takýto trest zodpovedá všetkým zásadám na ukládanie trestov, je plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného, a zodpovedá aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd prvého stupňa správne pre výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon súd správne uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., a to vzhľadom na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, ktoré napomôže náprave obžalovaného, keďže jeho prvotným problémom je jeho závislosť na alkohole, ktorá bola spúšťačom jeho trestnej činnosti.

Z takto uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.